

at dersom vi fik en saadan Bestyrelse valgt og særlig dersom vi fik Kvinder ind deri, vilde det være meget gavnligt. Jeg vilde helst være gaaet til at give baade Valgret og Valgbarhed til Bestyrelsen til enhver Kvinde, som ydede en Gave; deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Løvel (Thorup); men mine Medforslagsstillere mente ikke, at det kunde gaa an at tage de Udgifter med. Jeg tror, at da vi begrænsede os, var det vor Afgt at se at fikke det ærede Medlem fra Trøskjøbing (Brockenhuus-Schack) og fra Lyngby (Rosen) for vore Anstuelser; derfor slog vi af; men vi kunne jo godt udvide det, jeg er i hvert Fald villig dertil. Naar vi faae en saadan Bestyrelse, har jeg den Tro, at den vil virke ganske anderledes, ikke alene til Indsamling af Gaver, men særlig til Uddeling af dem og til at faae fat paa dem, der trænge. Naar der nemlig staar i § 3, at Opgaven er at yde Hjælp til Trængende, vil jeg sige, at jeg anser ikke dem for de mest Trængende, som komme og meddele sig selv og sige: Kunne I ikke give os lidt, nu kniber det for os. Nei, der sidder en Masse andre Familier, som kæmpe en fortviblet Kamp for at holde sig, og som ikke ville gaa til Bestyrelsen for de Fattiges Kasse. Jeg har Exempler derpaa, som ikke ere mange Aar gamle, at der var den Mening ude blandt Folk, at man helst skulde undgaa at faae Hjælp af den Kasse, da det var en Skam at faae det. Jeg kom selv engang til en Mand med en saadan Gave, der var bestemt til ham, men han vilde først ikke modtage den; jeg maatte først overbevise ham om, at det ikke var til nogensohelst Skam eller Stade for ham at modtage den. Som sagt, der er en Mængde Familier rundt omkring i Landet, som sidde og lægge Skjul paa, hvorledes de i Virkeligheden have det. Der haaber jeg, at særlig Kvinden skal forstaa at finde de Folk. Det er om at gjøre at hjælpe de Folk i trængende Dieblitte, for at det ikke skal gaa saaledes, at de komme til at melde sig paa Fattigvæsenet; thi kommer den Slaags Folk først dertil, da reise de sig næsten aldrig; Slaget er saa haardt for dem, at de ikke kunne reise sig derefter. Jeg tror derfor, at Nr. 7 nok skal bringe os noget Mere end det har bragt til Dato. I Nr. 8 mener jeg, at der staar, at Kommunalbestyrelsen tilsidst siger: Have I Penge i Kassen til de nødvendige Udgifter, ellers lægge vi det til. Men, siges der, man bør dog her have en Grændse; det sagde det ærede Medlem fra Trøskjøbing ogsaa; Kommunalbestyrelserne kunde jo gaa hen og give for meget. Nei, det tror jeg ikke, de

gjøre; jeg tror ikke, de lægge mere i, end de anse for rigtig. Forresten er der jo ogsaa en Grændse, da de i Henhold til § 5 sidste Stykke kun kunne faae af Statskassen godtgjort Halvdelen af det, som de have givet, saaledes at dette ikke overstiger 25 Ore pr. Individ, de skulle altfaa afholde selv alt det, der gaar ud over de 25 Ore pr. Individ. Der kunde jo være enkelte Tilfælde eller enkelte Steder, hvor man muligens vilde gaa saa vidt, men dersom vi blot kunde faae erhvervet for denne Kasse foruden andre Indtægter 25 eller, som det jo bliver, 50 Ore pr. Individ i Kommunen, vilde det gjøre stor Gavn. Naar vi have bestemt, at der ikke skal søges Amtsrådernes Approbation paa hvilke Summer, der lægges i disse Kasser, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at man har Amtsråd her, der i Løbet af de sidste 6 Aar have negtet at komme i Fattigkassen en Sum af indtil 500 Kr. Jeg glæder mig over, at det i de sidste 5—6 Aar har udviklet sig dertil, at medens der hidtil var grumme faa Kommuner, der gav til de Fattiges Kasse — og gav de Noget, gav de 20, 50, 100 Kroner — er man nu kommen op til 1,000 og 1,200 Kroner. Jeg glæder mig ved at kunne sige, at der er en Kommune paa Mors, der har drevet det til ikke at have en eneste under Fattigforførgelse, og det er dog en af de største Kommuner; de ere Alle forførgede gennem den fri Fattigforførgelse, gennem de Fattiges Kasse. Med Hensyn til Paragraf 4 mente det ærede Medlem fra Løvel (Thorup), at det var en Feil, naar vi vilde have, at Forførgelseskommunen skulde give $\frac{3}{4}$. (Thorup: Det er ikke det.) Nei over, at der skulde revideres saaledes, at Opholdskommunen skulde give $\frac{3}{4}$ til Forførgelseskommunen. Naar vi have sat det saaledes, er det af den Grund, at der er Mange, der sige, at det er en stor Skam, at man ikke yder en Borger, der bor i et Sogn, Hjælp, fordi han er hjemmehørende andet Steds. Den Skam er alligevel forstaaelig, der er Grunde for, at de ikke giver ham Noget, thi, naar man veed, hvorledes Fattigbyrden er steget i de senere Aar, maa vi virkelig sige, at det maa være i Sogneraadets Interesse, at se at holde den indenfor de snevreste Grændser. Ved nu af den frie Fattigkasse at give Understøttelse til en Familie, der f. Ex. har været i Kommunen i 4 Aar, kunde der maasse bevirkes, at den kunde holde sig det femte med, og altfaa blive forførgelsesberettiget der, netop ved denne Gave. Det er derfor forstaaeligt, at man har været lidt farrig dermed, og man skal derfor ikke paa-